Należytość pocztowa uiszczona ryczałtem. Cena 25 groszy

TYGODNIK ŻYDOWSKI

Organ Organizacji Sjonistycznej w Tarnowie

PRENUMERATA:
Miesięcznie . . . . Zł 1·10
Kwartalnie . . . . Zł 3·30
Półrocznie . . . . Zł 6·60
Rocznie . . . . Zł 13·20
Prenumerata zagraniczna miesięcznie Zł 1·50

Konto P. K. O. 410.288

Redakcja i administracja: pl. Kazimierza W. 3
Godziny przyjęć od godz. 4 do 5 po południu

Rękopisów nie zwraca się

OGŁOSZENIA:
Strona . . . . Zł 200·—
1/2 strony . . . . Zł 100·—
1/4 „ . . . . Zł 60·—
1/8 „ . . . . Zł 30·—
1/16 „ . . . . Zł 15·—
1/32 „ . . . . Zł 8·—
Przed tekstem 100 proc. drożej. Drobne za słowo 30 gr

Rok VIII Tarnów, piątek dnia 8 listopada 1935 r. Nr. 44

Dr Chaim Weizman

Odbudowa ziemi żydowskiej - to nie sprawa filantropji

Kiedy dziś spoglądamy wstecz na 15 lat działalności Keren Hajesod sądzę, że mamy wszyscy prawo spoglądać z uczuciem dumy na instytucję, która stała się w rękach ruchu sjonistycznego głównym instrumentem położenia podwalin, ustawienia pierwszego szkieletu dla odbudowy Żydowskiej Siedziby Narodowej i otwarcia bram do tej ziemi. Tylko te pokolenia, które przyjdą po nas i będą oglądać gotową już budowę potrafią należycie ocenić ogrom zadań instytucji, o której mówi doniosłość dokonanego dzieła wyzwolenia i odrodzenia mas żydowskich i tylko one będą mogły zmierzyć głębię błogosławionych zasług tych wszystkich, którzy trudzili się w dziele stworzenia instytucji i jej pracy. Te przyszłe pokolenia zrozumieją, że twórcy i pracownicy Keren Hajesod nie cofnęli się przed żadnym trudem, przed żadną przeszkodą jakich mnogo było na ich ciernistej drodze pracy.

Już u początków swego założenia niósł Keren Hajesod wieść o wyzwoleniu we wszystkie zakątki bytowania żydowskiego, od małych zapadających się domków ubożyzny żydowskiej aż po pałace bogaczy.

W znacznie wyższym stopniu niż wszystkie inne formy propagandy potrafił Keren Hajesod zyskiwać ludzi dla ideologji naszego wyzwolenia, ponieważ jego akcje były węzłami łączącemi masy żydowskie z żywą, drgającą trudem, oznojoną wysiłkiem Erec Izrael. Dzięki temu funduszowi wżarła się w serce każdego Żyda świadomość, że budowa własnej siemi to nie kwestja filantropji, którą ofiarodawca zbywa, nie interusując się więcej losem rzuconego grosza, ale że to jest dzieło wyzwolenia narodu, które każdy Żyd winien jest sobie i swoim dzieciom i w którem żaden trud nie może być zbyt wielkim. Kto wpłaca swoją powinność Keren Hajesodowi staje się spólnikiem dzieła palestyńskiego w najszerszem historycznem tego słowa znaczeniu, a troski funduszu podwalin stają się jego troskami.

Ci, którzy liczą, że nasz fundusz dawno już spełnił swe zadanie, popełniają drastyczny błąd. Może jeszcze bardziej niż dotychczas otwiera się przed funduszem podwalin szerokie pole działalności w kraju.

Właśnie w obliczu dotychczasowych wielkich rezultatów, w świetle cudownego rozkwitu ziemi żydowskiej, właśnie obecnie otwierają się przed tym funduszem najszersze horyzonty. Będzie się on mógł w tych warunkach stać czemś znacznie większem niż był dotychczas.

Keren Hajesod stanie się narzędziem naszego ruchu dla ukończenia dzieła kolonizatorskiego odbudowy i przygotowania kraju i narodu do wolnego życia na ziemi przodków. To też wołam teraz do wszystkich Żydów, a w pierwszym rzędzie do wszystkich sjonistów: pracujcie pilnie dla funduszu podwalin. Ofiarujcie mu pond swe siły, aby nam wszystkim mógł dać właściwą podwalinę, z której wyrosłaby i mocno wrosłaby w ziemię nasza siedziba narodowa.

Z okazji 15-lecia Keren Hajesod szereg wybitnych osobistości zarówno ze świata nieżydowskiego jak żydowskiego nadesłał do Centrali K. H. w Jerozolimie pisma i depesze z życzeniami, z których jeden podajemy w przekładzie:

Lloyd George, b. premjer W. Brytanji:

„Mobilizacja setek tysięcy Żydów z wszystkich krajów świata celem osiedlenia na samodzielnem podłożu ich prastarej ojczyzny jest zadaniem, które musi natrafić na administracyjne i finansowe trudności. Składam też serdeczne życzenia Funduszowi Podwalin z okazji zamknięcia 15-lecia, zasługującej na powyższe uznanie zarówno ze względu na niezwykle ofiarną działalność Funduszu, jak również oddanie i zrozumienie, które potrafił uzyskać u Żydów całego świata. Keren Hajesod przeprowadził swe trudne zadanie z energją i zdolnością i działał ogromnie wiele dla ulżenia jednej z największych tragedyj narodowych w dziejach ludzkości, przywracając wybitnemu narodowi siedzibę, w której rozwinąć może w pełni swe własne życie i składając swój charakterystyczny udział w wielobarwną skarbnicę cywilizacyjną ludzkości. Rezultaty dotąd już osiągnięte utwierdzają inicjatorów ruchu ideowego w wierze, w pełny sukces, a ja ze swej strony mam pełne zaufanie, że rozwój zaczętego dzieła spełni zapowiedzi początkowego okresu ruchu".

Akcja „Keren Hajesod" w Tarnowie

W niedzielę 10 bm. o godzinie 8 wiecz. odbędzie się w lokalu org. sjon. przy pl. Kazimierza W. 3

Zebranie inauguracyjne

z okazji rozpoczęcia dorocznej akcji Keren Hajesod.

Referować będzie p. dyr. Finkelstein z Krakowa n. t. „15 lat Keren Hajesod".

W XVIII rocznicę odzyskania Niepodległości Państwa Polskiego

Obywatele!

Tegoroczna rocznica odzyskania niepodległości, ten dzień 11 listopada — owiany tęczą wielkich wspomnień osnuł cień smutku idącego od złożonej na Wawelu trumny, w której spoczywa Twórca Czynu Zbrojnego Tytan zmagań narodu w walce o utraconą wolność

JÓZEF PIŁSUDSKI

Obchód tegoroczny święta tego będzie też posiadał inny charakter niż w latach ubiegłych.

Jest obowiązkiem każdego, kto mieni się obywatelem Państwa, wziąć w tym obchodzie udział.

PROGRAM OBCHODU:

W niedzielę, o godz. 18-tej zbiórka wojska i organizacyj przed płytą Nieznanego Żołnierza, gdzie nastąpi złożenie wieńca, poprzedzone przemówieniem p. Inż. Fr. Kruszyny.

O godz. 19.30 odbędzie się w Domu Żołnierza akademja.

W poniedziałek 11 listopada o godzinie 9-tej odbędą się nabożeństwa w Katedrze i Nowej Synagodze Po nabożeństwie odbędzie się na placu przed Katedrą poświęcenie sztandaru związku strzeleckiego, a następnie defilada wojska, P. W. i młodzieży.

Po defiladzie odbędzie się na podwórzu koszar im. Kniaziewicza przy ul. Pierackiego, uroczyste wręczenie 16 pp. albumu pamiątkowego a następnie poświęcenie budynku związku strzeleckiego.

O godz. 15 popoł. bezpłatne przedstawienia w kinach dla wojska, włościaństwa i bezrobotnych.

O godz. 18. akademja urządzona przez związek emerytów w sali „Ojczyzna".

O godz. 18-tej uroczysty wieczór urządzony przez gimnazjum „Safa Berura".

Komitet wzywa wszystkich obywateli do ozdobienia budynków flagami o barwach państwowych, a okna domów nalepkami, które można nabyć u Augustyna, Wilczyńskiego, Drejaka, drukarni Jelenia i Hauta.

Za komitet:

Mieczysław Lissowski, Starosta powiatowy

Dr Miecz. Brodziński — Prezydent miasta

Pułk. dypl Stefan Broniowski — D-ca garnizonu

Obowiązkiem każdego ogólnego sjonisty jest wykupić legitymację partyjną!

Poświęcenie sztandaru „Hanoar Hacijoni"

Dzień 3 listopada 1935 stał pod znakiem uroczystości poświęcenia sztandaru Hanoar Hacijoni. Zjechało się z gniazd galilowych mnóstwo gości. Ulicami szła żywo młodzież w białych, odświętnych mundurkach, z czarnymi lub białymi krawatami. Na każdym kroku spotykało się mundurki skautowe. Zainteresowanie zogniskowało się obok Templum, gdzie miało się odbyć uroczyste nabożeństwo. Zapełniła się synagoga — zagrały organy — wszystko przycichło i zwróciło oczy w trójkę z pocztu, trzymającą w ręce sztandar, owinięty w pokrowiec. Chór pod batutą p. prof. Weissa odśpiewał kilka pieśni religijnych. Kantor p. A. Weinberg odprawił modły. Następnie rabin Dr M. Weissmann omówił w kazaniu, wygłoszonem w pięknym hebrajskim języku znaczenie sjonizmu i młodzieży sjońskiej, opierając się na cytatach i porównaniach z biblji i na rozważaniach o historji żydowskiej. Ta część uroczystości skończyła się na odśpiewaniu przez chór hymnu państwowego i Hatikwy. W podniosłym nastroju podczas nabożeństwa tem dobitniej uświadomiliśmy sobie znaczenie poświęcenia sztandaru.

Pod tym sztandarem chcemy iść naprzód w naszej żmudnej pracy, siłą zbiorowej woli i wysiłków. Poświęcenie jest dla naszej zbiorowej świadomości organizacyjnej tem radosnem zdarzeniem, które otwiera nową epokę naszej pracy organizacyjnej, oddzielając smugę światła przeszłą pracę od przyszłej i potęguje świadomość współodpowiedzialności za ideę, której symbolem jest kolor biało-niebieski. Ch. L.

* * *

Około godziny 2-giej popoł. zebraliśmy się na boisku Samsonu i poczęliśmy się ustawiać grupami. Chwila nawoływań i musztry i oto niosforna gromada zamieniła się w starannie ustawiony szereg. Byliśmy wszyscy w uroczystem umundurowaniu. Mróz dokuczał nam bardzo, ale podniecenie, które się nam wszystkim bez wyjątku udzieliło, pozwoliło nam o tem zapomnieć. Czekaliśmy niecierpliwie, aż ustawieni w długi szereg, ruszamy wreszcie wzdłuż boiska. Wokół nas zebrało się już mnóstwo gości, którzy z zainteresowaniem patrzyli na nas — skautów żydowskich.

Wreszcie ruszyliśmy. Na czoło wysunęły się szeregi kolarzy na ozdobionych biało-niebieskim kolorem rowerach. Za nimi szła w oddziałach reszta gniazda.

Długim nieprzerwanym łańcuchem ciągnął się szereg wzdłuż boiska połyskujący bielą odświętnych mundurów. Ustawiliśmy się naprzeciw trybuny, na i wokół której zebrało się mnóstwo gości, a m. i. przedstawiciel Starostwa p. ref. Malik, zarządu miejskiego — p. Dr Szalit i zarządu żydowskiej gminy wyznaniowej — p. Dr Wider, przedstawiciele poszczególnych frakcyj sjonistycznych, organizacyj społecznych i młodzieży, oraz wielkie rzesze publiczności.

Pierwszy przemówił p. prezes Dr Mandel, zwracające się do zebranych gości w serdecznych słowach powitania. Następnie ukazał się na podjum sędziwy p. J. Neiger, członek A. C., który w płomiennych słowach mówił w językach hebrajskim i żydowskim o zadaniach młodzieży ogólno-sjonistycznej i czekającej jej misji — i wskazał na to, że święto poświęcenia sztandaru nie jest tylko naśladownictwem, lecz że opiera się na tysiące lat starych tradycjach żydowskich.

Ostatni przemówił członek K. N. I. Goldstein. W pięknych słowach podkreślił doniosłość chwili, mówił gorąco i z przejęciem o drodze, jaką przebył Hanoar Hacijoni i jaka ją jeszcze w spełnieniu swej misji czeka. Przemówienia wywarły na wszystkich głębokie wrażenie. Tem uroczyściej wypadła chwila najważniejsza w całej uroczystości — chwila samego poświęcenia sztandaru.

Wzdłuż trybuny przemaszerował poczet sztandarowy i zatrzymał się przed podjum. Wśród skupienia i ciszy złożył przysięgę chorąży Dolek R. i rozwinięto sztandar. Nasz sztandar, sztandar naszego gniazda, sztandar Hanoar Hacijoni. Z wzniesionym wysoko sztandarem zawrócił poczet. Trzymali sztandar dumnie i wysoko, jak powinien go trzymać każdy Żyd.

Po tej najbardziej uroczystej chwili nastąpiło wbijanie gwoździ, które zakończyło popołudniowe uroczystości.

Pomimo mrozu niebardzo się nam chciało odejść z boiska. Dopiero przed wieczorem rozeszli się wszyscy, by przygotować się do dalszych uroczystości.

Chwila poświęcenia sztandaru pozostanie nam na zawsze w pamięci. Go-La.

* * *

Wieczorem tegoż samego dnia przy wypełnionej po brzegi sali lustrzanej Kasy Oszczędności i przepełnionej galerji odbyła się uroczysta akademja. Przemówienie wstępne wygłosił prezes komitetu lokalnego org. sjon. Dr Chomet, podkreślając rolę i znaczenie ogólnego sjonizmu i ruchu Hanoar Hacijoni. Życząc tejże organizacji dalszego i pomyślnego rozwoju, wyraził nadzieję, że dalej będziemy godnie dźwigali na swych barkach sztandar biało-niebieski.

Dłuższe przemówienie na temat aktualnych zagadnień w sjoniźmie wygłosił prezes związku światowego ogólnych sjonistów Dr I. Schwarzbart, witany owacyjnie przez zebranych. W swem nader ciekawem przemówieniu przedstawił czcigodny nasz przywódca genezę deklaracji Balfoura, wskazał na wysiłki naszych osobistości kierowniczych, jakie do zdobycia tego historycznego dokumentu doprowadziły, oraz na trudności, jakie musieli zwalczać na tej ciernistej drodze. Następnie referent przedstawił nam chwilowy, sztucznie wywołany kryzys w Palestynie i przeszedł do omówienia obecnej sytuacji w ogólnym sjonizmie. Mówił o wzmocnieniu i skonsolidowaniu obozu ogólno-sjon., zaznaczając, że do tego na razie nie doszło z tego powodu, iż żadna z organizacyj nie chce poświęcić swej „pieczątki". Słowami niech żyje młodzież ogólno-sjonistyczna — cześć młodzieży z Hanoar Hacijoni — zakończył Dr Schwarzbart swe przemówienie.

Z ramienia Hanoar Hacijoni przemówił członek K. N. br. D. Tenenbaum. W krótkiem przemówieniu scharakteryzował stosunek młodzieży do starszego społeczeństwa, tłumacząc motywy negatywnego zazwyczaj stanowiska młodzieży wobec starszych. Ruch nasz zerwał ze szkodliwą tradycją ruchów młodzieży i nawiązuje bliższy kontakt ze starszem społeczeństwem, tylko nierozdzielone społeczeństwo może owocnie pracować. Podkreślił także br. Tenenbaum, że ruch Hanoar Hacijoni chętnie poświęci swe „pieczątki", jeśli chodzić będzie o jedność, od której zależy sprawa narodu.

Imponującą akademję zakończono „Hatikwą". Dumnie pochylił się nowopoświęcony sztandar.

Chamek L.

Nasza młodzież

Są chwile w życiu, które pozostawiają po sobie głębokie bruzdy w naszych myślowych i uczuciowych ośrodkach. Są święta, które nie kończą się z zachodem słońca, ale które zmuszają nas, byśmy długo jeszcze — mimo zmiany szat świątecznych — pozostawali w nastroju świątecznym.

Takie chwile przeżyło niedawno społeczeństwo żydowskie w Tarnowie, z okazji poświęcenia sztandaru młodzieży sjonistycznej „Hanoar Hacijoni".

Przeżyliśmy tę wielką chwilę orła, którego po krótkim i bujnym żywocie nietylko wypędzono z jego własnego gniazda, ale któremu podcięto nadto skrzydła i kazano pełzać...

Przeżyliśmy przez chwilę jego radość, jaką ten zaznawał na widok odrastających mu znowu skrzydeł. Odczuliśmy jego dumę, jaka w nim rodzić się musiała na samą myśl, że już może w najbliższej przyszłości będzie znów mógł, jak dawniej, wznieść się wysoko do wspaniałego lotu, na myśl, że skończy się nareszcie jego niewola, skończą się jego poniżenia.

Patrzyliśmy z radością na tę młodzież wyprostowaną i rycerską, zdrową i uśmiechniętą i serca nasze głośniej biły na ich widok. Toż to nasza młodzież! To ich chorąży przyjmuje dziś znowu ten biało-niebieski sztandar i z całą dojrzałą powagą powtarza za swoim komendantem — słowa przysięgi. Jakżeż długo czekaliśmy na to! Dookoła zaś setki stowarzyszonych i niestowarzyszonych sjonistów — ze łzami w oczach przygląda się tej niecodziennej uroczystości; a gdy to się kończy, usta ich w skupieniu i w nabożeństwie powtarzają tekst hymnu narodowego „Od lo awda tikwatejnu". — Wszyscy bowiem zdawaliśmy sobie jasno sprawę z tego, że uroczystość ta nie jest tylko zwyczajną lokalną uroczystością żydowskiej młodzieży, ale świętem narodu, któremu po wiekowej niewoli odrastają powoli skrzydła, uroczystością która jest najradośniejszym objawem odrodzenia narodu żydowskiego.

Tak mało zajmujemy się naszą młodzieżą, tak mało interesujemy się nią — tak mało opiekujemy, że niejeden z nas był zaskoczony tem co widział. To już nie ta młodzież anemiczna, blada, wystraszona i lękliwa, nie ta, którą zdaleka poznawało się po wygiętych kręgosłupach, a która na twarzach swoich nosiła głęboko wyryte piętno niewoli — ale młodzież dumna, świadoma swej siły, swego zadania i przeznaczenia. I gdyby nie koszmarnej przeszłości cień, pokutujący jeszcze tu i ówdzie na ulicy żydowskiej, tu zaś przesłaniający nam obraz wizji przyszłości — gotowi bylibyśmy zapomnieć, że tak wygląda tylko młodzież sjonistyczna. Tak niestety nie jest. Ale do tego powrócimy innym razem.

Izak Hellin

„Cijonim baalej mikcoa"

W sobotę 9 listopada br. o godz. 3 popoł. w lokalu Org. Sjon. pl. Kazimierza 3 odbędzie się

referat tow. J. NEIGERA n. t.

Rzemiosło żydowskie, a obecna sytuacja w Palestynie.

Zbiórka uliczna stowarzyszenia „Bet-Lechem" w Tarnowie z dnia 31 października br. przyniosła 75 zł. 73 gr. Kwotę tę rozdzielono dla biednych, podupadłych wstydzących się żebrać.

Z działalności „Tarbutu"

Programem Tarbutu była zawsze hebraizacja ulicy żydowskiej, lecz przedewszystkiem młodzieży, której chciał przyswoić wieczyste wartości skarbów duchowych, przekazanych w spuściźnie przez długi szereg pokoleń. Chodziło o zdobycie dla sprawy kultury hebrajskiej serca tej młodzieży, która pod wpływem faktycznej asymilacji okazywała dla zagadnień kultury narodowej jeżeli już nie chłodną obojętność, to w najlepszym razie tylko powierzchowne zainteresowanie.

Wysiłki, skierowane ku urzeczywistnieniu tego programu, mimo energicznej i ofiarnej pracy naszych towarzyszy z komitetu Tarbutu, nie dały w sumie zadowalających wyników. Młodzież pozostała bierną. Należało więc rozważyć, czy obrany dotychczas kierunek pracy był właściwym. Okazało się, że problem odpowiedniego podejścia do młodzieży rozwiązany być może pozytywnie tylko wtedy, gdy uwzględni się bezsporny fakt, iż oddziaływać na młodzież można tylko w ramach jej życia organizacyjnego. Dynamika tego życia nie pozwala dziś w podejmowaniu kampanji hebraizacyjnej na zapoznawanie elementu organizacyjnego, który w dotychczasowej pracy Tarbutu nie był dość wyraziście uwzględniany i tu należy może szukać źródła ciągłych niepowodzeń, o ile chodzi specjalnie o front młodzieży.

Tarbut postanowił zatem metodę działania zmienić, dotrzeć zasięgiem swej akcji w samo tętno życia organizacyjnego młodzieży. Tu wysuwa się na plan pierwszy troska o należyty poziom urządzanych w organizacjach kursów hebrajskich. Zorganizowano już w tym celu kilka lekcyj dydaktycznych dla młodych kierowników odnośnych kursów, co zdołało wpłynąć bardzo dodatnio na sposób prowadzenia tych kursów i w tym względzie można zanotować niewątpliwy postęp. Urządza się również wykłady w lokalu organizacji sjonistycznej dla ogółu kierowników kursów wszystkich organizacyj młodzieży. W następny poniedziałek o godz. 9 wiecz. odbędzie się jeden z cyklu tych wykładów.

Tarbut przystępuje również do zorganizowania hebrajskiego chóru międzyorganizacyjnego. Pp. Dr Grünberg, Izak Hellin i Gelb przy współudziale Tarbutu zajęli się sprawą zorganizowania tego chóru. Realizacja tego zamierzenia jest kwestją najbliższej przyszłości. **A. Weinberg**

Zarząd Nowej Synagogi

zawiadamia, że w najbliższą sobotę odprawi modły nadkantor p. Rosenblatt z udziałem wzmocnionego chóru pod batutą dyr. p. Künstlera. W czasie modlitwy odśpiewane zostaną następujące utwory religijne:

Piątek 8 bm. początek modlitwy o godz. 4·20 wiecz.: 1) Lechu neranna. 2) Lecha dodi. 3) Adoszem meloch. 4) Weszomru.

Sobota 9 bm. początek modlitwy o godz. 8·30 rano: 1) El adon. 2) Kidusza szachrit. 3) En kamocha. 4) Naaricach.

◆ Akcja legitymacyjna na ukończeniu! ◆

Najem w świetle obowiązującego ustawodawstwa

III.

Według przepisów nowego kodeksu zobowiązań, może wynajmujący odstąpić od umowy, a ponadto żądać odszkodowania, gdy najemca używa rzeczy w sposób niezgodny z umową, a jeżeli niema postanowień w tym kierunku w umowie, w sposób niezgodny z przeznaczeniem rzeczy, przyczem jednak z powyższego przepisu ustawy może korzystać wynajmujący dopiero wówczas, jeżeli uprzednio bezskutecznie upomniał najemcę.

Gdy zatem najemca używa n. p. mieszkania na lokal przemysłowy, lub handlowy, względnie odwrotnie, gdy najemca wbrew wyraźnej umowie, odstępuje przedmiot najmu choćby nawet częściowo innym osobom bez względu na to, czy odpłatnie, czyteż bezpłatnie, a mimo upomnienia nie zaprzestał używać przedmiotu najmu w sposób przeciwny umowie, to wynajmujący może odstąpić od umowy.

Również może wynajmujący odstąpić od umowy, jeżeli najemca zaniedbuje rzecz tak, że jest narażona na znaczne uszkodzenie, wreszcie, gdy najemca pomieszczenia wykracza w sposób rażący, lub uporczywy przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu, albo, gdy przez nieprzyzwoite zachowanie się wywołuje zgorszenie u innych mieszkańców, lub sąsiadów.

Przy zaniedbaniu rzeczy, nie musi jednak faktycznie powstać szkoda, wystarczy bowiem, jeżeli wskutek zaniedbania najemcy, grozi znaczne uszkodzenie rzeczy, wobec czego zaniedbanie może polegać także na nieuskutecznieniu przez najemcę napraw, które w myśl umowy, lub na podstawie wyraźnego przepisu ustawy, obciążają najemcę.

Odnośnie do nieprzyzwoitego zachowania się ,to kodeks stawia na równi ze zgorszeniem mieszkańców odnośnego domu, (a więc innych najemców, lub właścicieli zamieszkujących tę samą nieruchomość) także zgorszenie sąsiadów zamieszkujących sąsiedni dom, a to bez względu na to, czy wykroczenie przeciw obowiązującemu porządkowi domu względnie nieprzyzwoite zachowanie się, nastąpiło ze strony samego najemcy, czyteż ze strony jego domowników, lub podnajemców, jeżeli najemca nie zapobiegł temu.

Z powyższych przepisów ustawy może korzystać wynajmujący dopiero wówczas, jeżeli uprzednio bezskutecznie upomniał najemcę, przyczem zawiadomienie o odstąpieniu od umowy, winno zawierać w swej treści, także przyczynę odstąpienia, bo umowa najmu jest rozwiązana z chwilą przyjęcia wiadomości o odstąpieniu umowy przez najemcę, który wówczas jest zobowiązany do natychmiastowego zwrotu rzeczy.

Ustawa reguluje zarazem sprawę znoszenia przez najemcę niedogodności z powodu napraw budynku, wywołujących często spory między właścicielem, a lokatorem i postanawia, że jeżeli naprawy można odłożyć bez szkody dla samej rzeczy i bez szkody dla użytku najemcy, aż do ukończenia najmu zawartego na czas oznaczony, wówczas najemca nie jest zobowiązany zezwolić na wykonanie tych napraw w czasie trwania najmu. Jeżeli natomiast konieczne jest natychmiastowe przeprowadzenie napraw, bądź z uwagi na grożące zniszczenie rzeczy, lub z uwagi na jej wadliwość, wówczas najemca musi zezwolić na przeprowadzenie napraw i winien znosić niedogodności, jakie mu naprawy sprawiają, to jednak ma prawo żądać obniżenia czynszu w stosunku do czasu i do części budynku, której używania był pozbawiony.

Wreszcie jeżeli naprawy są tego rodzaju, że w czasie ich wykonania, pomieszczenie jest niezdatne do użytku określonego w umowie, to wówczas najemca ma prawo odstąpić od umowy przez zawiadomienie wynajmującego o odstąpieniu, przyczem najemca obowiązany jest do natychmiastowego zwrotu rzeczy najętej.

(Czynsz najmu i termin płatności). Nowy kodeks zobowiązań reguluje ściśle terminy płatności czynszu, sprawy zalegania z komornem, zabezpieczenia komornego, oraz odstąpienia od umowy z powodu niepłacenia czynszu.

Odnośnie do terminów płatności, ustawa odróżnia trzy kryteria, a to umowę, zwyczaj i przepisy ustawy, przyczem każde z tych wyklucza wszystkie następne i postanawia, że najemca obowiązany jest uiszczać czynsz w terminie umówionym, a gdy termin nie jest w umowie oznaczony, w terminie zwyczajowo przyjętym, wreszcie, jeżeli termin płatności nie jest oznaczony, ani przez umowę, ani przez zwyczaj, czynsz winien być płacony z góry i to, gdy najem ma trwać nie dłużej niż miesiąc, za cały czas najmu, gdy ma trwać, dłużej niż miesiąc, lub gdy umowa była zawarta na czas nieograniczony — miesięcznie.

Według dawnych przepisów czynsz najmu przedawniał się w 3-ch latach, według zaś obecnie obowiązującego kodeksu zobowiązań, wierzytelności z tytułu czynszu najmu ulegają przedawnieniu z upływem 5-ciu lat, bez względu na to, czy dalszy czynsz najmu był płacony, bo przedawnienienie wierzytelności z tytułu zaległego czynszu, biegnie niezależnie od tego, czy samo prawo do płacenia dalszego czynszu trwa nadal, lub nie.

Odnośnie do sposobu zapłaty, postanawia ustawa, że najemca obowiązany jest w braku odmiennego postanowienia umowy, przesłać wierzycielowi na swój koszt i niebezpieczeństwo czynsz do miejsca, gdzie wynajmujący ma swe zamieszkanie, albo siedzibę przedsiębiorstwa, kładąc temsamem kres rozpowszechnionemu mylnemu zapatrywaniu, iż wynajmujący zobowiązany jest po czynsz najmu zgłosić się u najemcy.

Wreszcie, gdy wynajmujący pozbył rzecz, a więc pomieszczenie względnie realność komu innemu, to według przepisu nowego kodeksu zobowiązań, najemca nie może się powoływać wobec nabywcy na zapłatę czynszu dokonaną z góry do rąk zbywcy, więcej niż za jeden okres płatności, chyba, że zapłata była ujawniona w księdze hipotecznej, przyczem o tem jakie okresy płatności czynszu są miarodajne decyduje jakto wyżej przytoczono w pierwszym rzędzie umowa, a w braku umowy terminy zwyczajowe, wreszcie w braku tychże terminy ustawowe. r.

(C. d. n.)

Walne zgromadzenie Ż. T. G. S. „Samson" w Tarnowie

Przy licznym udziale członków odbyło się w sobotę dnia 2 bm. XV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie „Samsonu". Walne Zgromadzenie zagaił prezes Towarzystwa p. Dr. Mieczysław Menderer, który uczcił pamięć zmarłych w roku sprawozdawczym członków Towarzystwa, poczem zdał obszerne i wyczerpujące sprawozdanie z działalności ogólnej Towarzystwa za ubiegły czasokres administracyjny. Sprawozdawca stwierdził, że zdołano w zupełności uporządkować budżet Towarzystwa i prawie całkowicie spłacić długi. Mimo poczynionych inwestycyj i wyżej wspomnianej spłaty długów, nie zaniedbano również strony sportowej. — Mowca skarży się na brak jakiegokolwiek poparcia ze strony władz samorządowych i apeluje w szczególności do Pow. Komendy P. W. i W. F. oraz Magistratu i Gminy Wyznaniowej o poparcie.

Sprawozdanie z działalności sportowej, bardzo dokładnie opracowane, złożył wiceprezes Towarzystwa i prezes rady sportowej p. Fast, który stwierdził, że ilość ćwiczących w Towarzystwie osiągnęła cyfrę 300 i powiększyła się poważnie od roku ubiegłego. Podniósł w szczególności sukcesy tenisa stołowego, piłki nożnej i strzeleckiej i zakończył apelem do młodzieży zrzeszonej w organizacjach młodzieży sjonistycznej, by zasilała szeregi ćwiczących w Samsonie. Wspomnieć również należy, że także i w roku bieżącym stosunkowo duża ilość członków Towarzystwa zdobyła Państwową Odznakę Sportową i Odznakę Strzelecką.

Po sprawozdaniu kasowem złożonem przez p. Reicha, wywiązała się na bardzo wysokim poziomie stojąca dyskusja, w której brali udział pp. Gutter, Siegfried, Jachimowicz, Manheimer, Zughaft, Spiller, Ormian, Mgr. Dintenfass, Flaschen, Schiff, Fast i inni, którym odpowiedział prezes Dr. Menderer.

Na wniosek komisji rewizyjnej udzielono absolutorjum ustępującemu zarządowi, poczem wybrano nowe władze Towarzystwa w następującym składzie:

Pp. Dr Menderer Mieczysław (prezes), Fast Józef (wiceprezes).

Członkowie zarządu: Birnfeld Chiel, Grabkowicz Leon, Gruschów Wilhelm, Gutter Herman, Katz Maurycy, Dr Leibel Anzelm, Ormian Herman, Reich Szymon, Rein Juljusz, Siegfried Salomon, Spiller Hugo i Weinrieb Oskar.

Do komisji rewizyjnej wybrano pp. Dr Grünberga Henryka, Izraelowicza Józefa i Dr Katza Adolfa, zaś do sądu honorowego pp. Dr Chometa Abrahama, Fluhra Henryka i inż. Reicha Maurycego.

Walne zgromadzenie uchwaliło następnie jednogłośnie następujące wnioski:

1) Walne zgromadzenie stwierdza, że nie wszyscy członkowie Towarzystwa należycie spełniają swoje obowiązki wobec funduszów palestyńskich i wzywa wszystkich tych członków Towarzystwa do jaknajenergiczniejszych starań w kierunku powiększenia tych funduszów.

2) Walne zgromadzenie przesyła serdeczne pozdrowienia kolegom ze Samsonu, realizującym ideał sjonistyczny w Erec i wzywa ich do dalszej intensywnej pracy dla odbudowy państwa żydowskiego w Palestynie.

3) Walne zgromadzenie stwierdza, że ustępujący zarząd spowodów od niego niezależnych nie wykonał uchwały walnego zgromadzenia w sprawie wpisu WP. prezesa Dra Menderera do Złotej Księgi Ż. F. N. i wzywa nowowybrany Zarząd, by bezwzględnie w przyszłym roku administr. zrealizował tą uchwałę.

4) Walne zgromadzenie wzywa Zarząd, by najdalej do dnia 1 maja 1936 wystawił nową trybunę na stadjonie i wzywa członków Towarzystwa do samoopodatkowania się na ten cel.

5) Walne zgromadzenie wyraża serdeczne podziękowanie Redakcji „Tygodnika Żydowskiego" w Tarnowie za poparcie udzielone Ż. T. G. S. „Samson" na łamach swego pisma.

Po czterogodzinnych obradach p. Dr Menderer zamknął walne zgromadzenie apelując do członków o dalszą intensywną pracę na rzecz Towarzystwa i funduszów palestyńskich, poczem po odśpiewaniu Hatikwy walne zgromadzenie zostało rozwiązane.

Jef

Podziękowanie

WPanu Drowi JAKÓBOWI JEKLOWI

za wyleczenie mojej żony z ciężkiej choroby, oraz za troskliwą i staranną opiekę składam tą drogą serdeczne „Bóg zapłać".

Izak Stein

Podziękowanie

W. P. ZYGMUNT FLEISCHER,

który od lat zaopatruje wszystkich wychowanków zakładowych w wierzchnią odzież zimową, a dziewczęta również w sukienki, ofiarował znowu 25 m. materji na płaszcze dla chłopców. Za ten hojny dar składa tą drogą łaskawemu ofiarodawcy serdeczne i gorące podziękowanie

Zarząd Zakładu sierót żyd. w Tarnowie

„Działacze" endeccy przed Sądem

Przed Sądem okręgowym w Tarnowie odpowiadali dnia 4 bm. Mgr praw Stanisław Szczeklik, Jan Curyło, Tadeusz Ogrodnik, Tadeusz Wilczyński i Stanisław Podgórski oskarżeni o to, że w połowie roku 1934 odbyli w Chotowie poufne zebranie rzekomo celem założenia miejscowego koła stronnictwa narodowo-demokratycznego, przyczem wedle aktu oskarżenia oskarżony Mgr Szczeklik miał wygłosić do zebranych na tem zebraniu rolników przemówienie tej treści, że gdy organizacja narodowo-demokratyczna stanie się silną, to pójdą na miasteczka a później na miasta i Żydom zrobią masakrę a wsie im pomogą do wypędzenia Żydów, których w Polsce nie potrzeba.

Wszyscy oskarżeni do winy się nie przyznali, podając tylko, że na zebraniu tem, które było jawnem, nawoływano tylko do niekupowania u Żydów, a przesłuchani na rozprawie świadkowie obecni na tem zebraniu zaprzeczyli, jakoby organizatorzy zebrania oskarżeni Mgr Szczeklik, Curyło i Ogrodnik nawoływali do masakry Żydów, przyczem wszyscy świadkowie potwierdzili, że była natomiast mowa o niekupowaniu u Żydów.

Oskarżonych bronili adwokaci Mgr Roman Skowroński z Tarnowa i Dr Rąb z Rzeszowa, którzy uważali za stosowne apoteozować hasła endeckie bojkotu Żydów, posługując się przytem niesmacznemi antysemickiemi wycieczkami. Wszystkich oskarżonych trybunał uniewinnił od zarzuconego im w akcie oskarżenia przestępstwa.

Z życia Pocztowców w Tarnowie

W dniu 20 października 1935 r. Oddział Pocztowego Przysposobienia Wojskowego Tarnów z prezesem i pocztem sztandarowym wziął poraz drugi udział w liczbie 23 uczestników w pielgrzymce do Krakowa zorganizowanej staraniem Obwodu Ligi Morskiej i Kolojalnej Tarnów, aby oddać hołd Zmarłemu Wodzowi narodu i wziąść udział w sypaniu kopca.

Dnia 25 X. 1935 Sekcja Strzelecka Oddziału Pocztowego Przysposobienia Wojskowego „Pocisk" wzięła udział w strzelaniu o mistrzostwo „Podhala i Nowego Sącza" uzyskując drugie miejsce z broni małokalibrowej i drugie miejsce z broni specjalnej (Bzd spec.)

Dnia 27 X. 1935 odbyło się zakończenie zawodów w Bractwie Kurkowem, gdzie oddział P. P. W. zdobył indywidualnie 2-gie miejsce i 5-te miejsce a w konkurencji do główek znikających 1-sze i 4-te miejsce, zespołowo 5-te miejsce.

Ten sam zespół strzelecki oddziału P. P. W. wziął udział w strzelaniu o mistrzostwo Mościc zdobywając zespołowo 3-cie miejsce.

Z okazji zaręczyn kolegi Ulka Zeichnera z p. Helą Mossnerówną serdecznie gratulują
Henryk Rossner, Herman Wymisner

Wpisy do Ochronki żydowskiej

Znana z swej wieloletniej chlubnej działalności Ochronka żydowska przystępuje ponownie do intensywnej pracy. Nowowybrany zarząd, składający się z ludzi, zasłużonych w różnych dziedzinach pracy społecznej daje rękojmię, że praca wychowawcza ochronki prowadzoną będzie w odpowiednim duchu i stać będzie na wysokim poziomie.

Toteż szerokie warstwy ubogiej ludności żydowskiej z szczerem zadowoleniem przyjęły do wiadomości wznowienie działalności przez Ochronkę żydowską, gdzie ich dzieci korzystać będą z bezpłatnej pomocy pozaszkolnej, udzielanej przez kwalifikowane siły w pięknych i słonecznych salach.

Na pierwszem swem posiedzeniu zarząd Ochronki żydowskiej, po ustaleniu programu pracy, ukonstytuowałał się następująco pp.: Dr M. Menderer — prezes, Ernestyna Langerowa i Henryk Fluhr — wiceprezesi, Tina Reiner — sekretarka, Stefa Auberowa — wicesekretarka, Chaim Ehrlich — skarbnik, Steuerowa — wiceskarbnik. Ponadto wchodzą do wydziału pp.: Dr Chomet, Lichtblauowa, Drowa Schönfeldowa, Dora Ungerowa, Weisbergowa i prof. H. Zwecher.

Wpisy do ochronki żydowskiej odbędą się w niedzielę, 10 bm od godziny 9 — 11-tej przed poł. w lokalu przy pl. Kazimierza W. 3.

Wygrał 12.000 dol. i mieszka w barakach

Michał Bodziony, ubogi robotnik dzienny, wygrał niedawno na dolarówkę, zakupioną na raty 12.000 dolarów, a po wypłaceniu mu tej kwoty, Bodziony rozpoczął budowę kamienicy dwupiętrowej, która jest już na ukończeniu. Bodziony, który mieszkał dotychczas w barakach miejskich nadal przebywa w tych barakach, a nawet zapłacił czynsz do 31 grudnia br. i wyprowadzić się dopiero po ukończeniu kamienicy, do której się wprowadzi. Tymczasem jednak wytoczył mu spór o eksmisję zarząd miejski, wychodząc z założenia, że nie przystoi Bodzionemu mieszkać w barakach, skoro jest już kamienicznikiem. Dnia 6 bm. odbyła się rozprawa w Sądzie grodzkim w tej sprawie i jak się okazuje, Bodziony, właściciel kamienicy mieszkać będzie w barakach miejskich do końca roku.

Szynkarze się bronią

Na ostatniem swem posiedzeniu Rada miejska większością głosów ustaliła dodatek komunalny do opłat państwowych od wyrobu trunków we wysokości 75% (dotychczas 50%) i 150% od sprzedaży trunków (dotychczas 100%). W ten sposób komunalny podatek szynkarski został podwyższony o 50%.

Przeciw tej podwyżce związek szynkarzy wniósł zażalenie do urzędu wojewódzkiego z prośbą o niezatwierdzenie powyższej uchwały. W swem piśmie zarząd związku szynkarzy wskazuje, że obecnie sytuacja szynkarzy nie daje żadnych podstaw do podwyższenia podatków, gdyż szynkarze to biedacy, którzy często z braku funduszów nawet nie mają na składzie przepisanej ilości 8 litrów wódki, przyczem podkreśla, że n. p. w Rzeszowie dodatek gminny do opłat państwowych od sprzedaży trunków wynosi tylko 70%. Ponadto związek szynkarzy podkreśla, że większość Rady miejskiej, która uchwaliła podwyższenie podatku szynkarskiego wcale nie kierowała się względami rzeczowymi, lecz politycznymi. Socjaliści bowiem mieli się w ten sposób zemścić na szynkarzach za ich stanowisko przy ostatnich wyborach do Sejmu. Dlatego też związek szynkarzy prosi o niezatwierdzenie powyższej uchwały.

Ze sportu

Piłkarskie mistrzostwa w Tarnowie przerwane

W ubiegłym tygodniu tutejszy Podokręg zawiesił dalsze rozgrywki o mistrzostwo, uwzględniając stanowisko klubów, że warunki zdrowotne zawodników oraz nader słaba frekwencja widzów na poszczególnych zawodach w zimnej i dżdżystej porze jesiennej wymagają przerwania mistrzostw aż do przyszłej wiosny.

Z uwagi na to, że zarządzenie Podokręgu zostało podane klubom do wiadomości dopiero z końcem tygodnia, odbyły się jako ostatnie w bieżącym sezonie we czwartek dnia 31 pazdziernika br. na boisku K. P. W. „Metal"

zawody o mistrzostwo kl. B

Metal — Makkabi (Jasło) 6:4 (3:1)

Chaotyczna gra obu drużyn zakończyła się niezasłużonem zwycięstwem Metalu, który jako całość wypadł poniżej swej zwykłej formy. Makkabi miała bardzo dobrą linję ataku, przy słabej stosunkowo pomocy i skandalicznej postawie bramkarza, któremu w lwiej części należy przypisać winę za porażkę.

Do pauzy zaznaczyła się lekka przewaga drużyny „kolejówych", która uzyskała 3 bramki, w tem jedną z wyraźnej pozycji spalonej. Jedyny punkt zdobył w tym okresie gry dla Makkabi najlepszy jej zawodnik Springer.

Po przerwie gra się wyrównała, przyczem wynik co chwilę się zmieniał i miejscami wydawało się, że Metal nie wyniesie z tych zawodów obydwu punktów.

Oceniając przebieg całych zawodów i umiejętność obydwu zespołów należy zaznaczyć, że sprawiedliwym byłby tutaj wynik remisowy.

Osobna wzmianka należy się sędziemu zawodów p. Krupie, który do prowadzenia poważniejszych zawodów stanowczo się nie nadaje. Jego mylne rozstrzygnięcia denerwują tylko graczy i doprowadzają do brutalnej gry. Ponadto, co uważać trzeba za najważniejsze, nie orjentuje się p. Krupa kompletnie w pozycjach spalonych.

Tenis stołowy

Samson — Ż. M. S. 6:1 (13:4)

„Gutek" — Alweiss 2:0, Klein — Wurm 2:1, Sommer — Herzberg Ch. 2:0, Herzberg O. — Schönaug 2:1, Buch — Rosenfeld 2:1, Seiden — Korniło 2:0, Gelbwachs H. — Gutwirth 2:0.

Sędzia p. Silberman. *Ge-Be*

Opieka nad biedną żydowską młodzieżą szkolną

Sekcja opieki lekarskiej donosi, że 2 razy tygodniowo udzielane będzie w godzinach wieczornych biednej żyd. dziatwie szkolnej bezpłatna porada i pomoc lekarska. Ordynować będą lekarze pp. Dr Leibel i Dr Dintenfass. Ponadto udzielają porady i pomocy dentystycznej w swych ambulatorjach pp. dentysta J. Korniło, lakarz dent. Wandstein i Dr Fenichel. W W zakres komisji sanitarnej wchodzą dozór i opiekę nad mieszkaniami, ewidencje chorych i niedorozwiniętych dzieci oraz pomoc w środkach leczniczych.

Z Rady miejskiej

Celem umożliwienia radnym miejskim zapoznania się z wynikiem prac w zakresie rozbudowy miasta w czasie od 1 lipca 1934 do dnia dzisiejszego, p. prezydent Dr Brodziński urządził w czwartek 7 bm. objazd najważniejszych odcinków tych prac. Sprawozdanie z tego objazdu podamy w następnym numerze.

Z WYDAWNICTW

„Haole"

Krajowe Biuro Palestyńskie w Krakowie wydało bardzo pożyteczną publikację p. t. „Haole", zawierającą szczegółowe i wszechstronne informacje dla turystów i emigrantów do Palestyny.

Wyjazd do Palestyny połączony jest z wielu zabiegami natury formalnej, w których zwykłemu śmiertelnikowi trudno się zorjentować.

To też powyższa publikacja może oddać wielkie usługi tym, dla których wyjazd do Palestyny jest aktualny.

„Haole" podaje zakres działania i kompetencje biura palestyńskiego w Krakowie, wskazówki ogólne, informacje gospodarcze, adresy biur palestyńskich, kategorje emigrantów, jak starać się o paszport emigracyjny, koszta podróży, co wolno zabrać do Palestyny, jakie rzeczy należy zabrać ze sobą, jak zabrać do Palestyny bagaż, ogólne warunki podróży, wskazówki dla turystów, oraz 10 przykazań zdrowotnych dla wyjeżdżających do Palestyny.

„Haole" wydany jest w języku polskim i hebrajskim w jednym zeszycie. Cena 1 zł. Zamówienia należy skierować na adres: Krajowe Biuro Palestyńskie w Krakowie, ul. J. Dietla 107.

Komunikaty

Bnej Sjon. W sobotę 9 bm. odbędzie się o godz. 2·30 popoł. plenarka tow. Erika Herza n. t. „Transfer".

W niedzielę 10 bm. odbędą się trzy kursa jez. hebrajskiego, o godz. 7-ej, 8-ej i 9-tej wiecz.

W poniedziałek 11 bm. odbędzie się o godz. 8 wiecz. pogadanka II grupy n. t. „Kibucjut jako forma kolonizacyjna w Palestynie", również o godz. 8 wiecz. pogadanka VI grupy z historji sjonizmu, o godz. 9 wiecz. pogadanka III grupy z historji Żydów.

We wtorek 12 bm. odbędzie się o godz. 8 wiecz. pogadanka IV grupy n. t. „Przegląd prasy", o godz. 9 wiecz. pogadanka V grupy z palestynografji.

We środę 13 bm. odbędzie się o godz. 8 wiecz. pogadanka VI grupy z palestynografji, o godz. 9 wiecz. pogadanka III grupy n. t. „Zasady mandatu palestyńskiego".

We czwartek 14 bm. odbędzie się o godz. 8 wiecz. pogadanka IV grupy z historji Żydów, o godz. 9 wiecz. pogadanka V grupy z historji Żydów.

W piątek 15 bm. odbędzie się o godz. 7 wiecz. pogadanka I grupy n. t. „Filozofja wschodu w świetle zachodu", o godz. 8 wiecz. pogadanka II grupy n. t. „Przegląd prasy".

Inauguracyjne zebranie członków rozszerzonego klubu towarzyskiego przy organizacji sjonistycznej odbyło się w sobotę 2 bm. Zagaił tow. G. Osterweil a tow. Dr Schenkel i Dr Chomet wygłosili referaty o celach i zadaniach klubu, poczem wybrano zarząd, który na pierwszem swem posiedzeniu ukonstytuował się następująco: pp. Gabrjel Osterweil — przewodniczący, Józef Korniło — wiceprzewodniczący, Izak Hellin — sekretarz, Wilhelm Schmierer — skarbnik, członkowie zarządu pp. Mgr Brandówna, Herman Lauterbach, Mgr Izak Mandelbaum, Mgr Feliks Oberleder, Mgr Perlówna, Mgr Szymon Safier i Mgr Henryk Spielman.

Pierwsza towarzyska herbatka zapoznawcza odbędzie się w sobotę 9 bm. w salach org. sjon. pl. Kazimierza W. 3. Początek o godz. 8·30 wiecz. Wstęp wolny za zaproszeniami, które wydaje sekretarz dentysta Hellin, Krakowska 4.

Tarbut. W piątek 8 bm. odbędzie się referat tow. Neigera n. t. „Hamoledet, Hagola Wehaszpaotejhen".

W sobotę 9 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się pierwsza próba chóru zorganizowanego przez Tarbut w domu p. Izaka Hellina, Krakowska 4, I p.

Wizo. We wtorek 12 bm. o godz. 4·30 popoł. odbędzie się herbatka z referatem Drowej Weisowej n. t. „ Żydzi w Abisynji". Goście mile widziani. — Zgłoszenia na kursa angielskie przyjmuje p. Padwówna w bibljotece. Pierwsza lekcja rozpocznie się 21 bm. o godz. 3 popoł. — Cykl wykładów z palestynografji rozpocznie się w sobotę 16 bm. o 4 popoł. Prowadzi p. prof. Wróblówna.

Org. Chaluc-Mizrachi. W piątek d. 8 b. m. o godz. 8·30 wieczór odbędzie się w lokalu Mizrachi przy ul. Lwowskiej 4., ref. n. t. Mizrachi jako odłam relig. w org. sjon. wygłosi tow. prezes, W. Götzler.

Stronnictwo Państwa Żydowskiego. W sobotę 9 bm. o godz. 4 popoł. odbędzie się w lokalu przy ul. Nowy Swiat 41 referat n. t. „Rewelacje o transferze". Wstęp dla członków i sympatyków.

Dancing towarzyski Menory. Już w sobotę 9 bm. odbędzie się we wszystkich salach hotelu Astorja wielki dancing towarzyski Menory. Doborowy zespół jazzowy. Niespodzianki. Konkursy. Początek o godz. 8 wiecz. Wstęp ściśle za zaproszeniami.

Ogólni sjoniści! Wykupujcie legitymacje partyjne

Wydawca i odpowiedzialny redaktor Chaim Friedman. Drukiem I. Engelberga w Tarnowie